

Dag Coucheron

20. juli kl. 06:46 ·

Forsvarerne av dagens psykiatri hevder at antipsykotika virker og det de for så vidt rett i. Antipsykotika virker i hvert fall - sløvende. Virker de på selve sykdommen? Neppe. Klinisk erfaring forteller oss at en del pasienter vil oppleve en seponering av alle medikamenter som direkte livsfarlig. Muligens beror dette på selve seponeringsprosessen. Dvs medisineringen. Derfor bør man være ytterst restriktiv med å bruke medikamenter. Forsvarerne av dagens psykiatri fremhever ofte at kombinasjonsterapi bør foretrekkes. Sikkert fornuftig i en del tilfeller. Haken er at den anbefalte kombinasjonsterapien ikke brukes. For svært mange blir det faktisk i praksis til at terapi=piller. Punktum! Det ser også ut til at selv kortvarige psykoser betraktes som livslang sykdom som bør behandles livet ut. At dette har ført til, og vil føre til, mange suicid er svært sannsynlig. Er psykiatrien klar over hvilket traume den utsetter et menneske for når det blir fortalt at de lider av en kronisk, uhelbredelig sykdom som krever livslang kjemisk lobotomering? Dette skjer selv om sykehusets leger bør vite, og antakelig ofte vet, at utsagnet er feil. Ikke bare det - slike beskjeder er med på å drepe det meste av optimisme og håp. Derfor er det dessverre slik at psykiatri alt for ofte dreper. Til alle psykiatere ved alle sykehus er det derfor viktig å formidle følgende: Vær serdeles varsom med psykofarmaka! Ikke bruk kombinasjoner av flere samtidig. Seponer langsomt og så raskt som mulig. Forsøk, sammen med pasienten, å finne årsaken til plagene. Forstå tyngden i deres egne beskjeder om at pasienten bør, MÅ, ta piller i lang tid etter at den akutte episoden er over. Troen på at pasienten opplever sykehusets holdninger til piller som "frivillighet" tyder på en skremmende mangel på forståelse for pasientene situasjon. SNAKK med ditt medmenneske. Forsøk å se på ham/henne med respekt!